

[Miljøministeren.]

dette tidspunkt. Denne gradvise overgang til de nye regler vil tillige sikre en tidsmæssig koordination mellem den nu påbegyndte regionplanlægning og kommunernes dispositionsplanlægning.

Lovforslaget indfører som nævnt en ny plantype — lokalplanen — der erstatter en række forskellige eksisterende plantyper med den partielle byplanvedtægt og grundkreds- og byggeområdeinddelingerne i bygningsvedtægterne som de vigtigste. Ved en lokalplan kan kommunalbestyrelsen i fornødent omfang uddybe og supplere de retningslinier, der er nedfældet i kommunens dispositionsplan. Den pligt til at udføre lokalplanlægning, som efter lovforslaget påhviler kommunerne, er præciseret i forhold til byplanpligten efter den gældende byplanlovgivning. Ved by- og landzonenloven knættedes det princip, at enhver bymæssig bebyggelse må have baggrund i en plan. Ved lovforslaget videreføres dette princip udformet således, at byplanpligten knyttes til foretagelsen af visse større forandringer i de eksisterende forhold, nemlig større udstykninger eller større bygge- og anlægsarbejder. Denne præcisering af byplanpligten er også fundet hensigtsmæssig, fordi der herved gives offentligheden lejlighed til at gøre synspunkter gældende, inden der foretages ændringer i det bestående miljø.

Som nævnt indføres ved lovforslaget den væsentlige nyordning, at kommunalbestyrelsen som hovedregel kan vedtage en lokalplan endeligt og uden godkendelse fra nogen anden myndighed, når lokalplanen ligger inden for dispositionsplanens rammer.

I den gældende lovgivning findes en række bebyggelsesregulerende bestemmelser, som skal overholdes, medmindre andet er bestemt i visse af de plantyper, der er hjemlet i byplanlovgivningen. Der tænkes her på de bestemmelser, der fastlægger f.eks. mindstegrundstørrelsen og bebyggelsens maksimale udnyttelsesgrad og højde. I forbindelse med oprettelsen af miljøministeriet er en del af disse bebyggelsesregulerende bestemmelser overført fra boligministerens til miljøministerens ressort. Disse bestemmelser er optaget i lovforslaget under opretholdelse i princippet af de gældende ordninger. Problemerne, der knytter sig til udnyttelsesgradbegrebet og til fastsættelsen af de mak-

simale udnyttelsesgrader, er ret komplicerede. Regeringen har i lovforslaget lagt et forslag frem, men er indstillet på, at spørgsmålet må være genstand for indgående overvejelser under den videre behandling af lovforslaget.

Det samme gælder spørgsmålet om de såkaldte private byggeservitutter. Lovforslaget opretholder i princippet den hidtidige retstilstand på dette område, men der kan være grund til yderligere overvejelser om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt at bibeholde det hidtidige system på dette område.

I forbindelse med den gennemgang af lovgivningen med henblik på forenklinger og afskaffelse af overflødig administration, som er foretaget af regeringen i samarbejde med de kommunale organisationer, blev navnlig bestemmelserne om klage og dispensation gjort til genstand for indgående og kritiske overvejelser. Resultatet af disse overvejelser er udmøntet i lovforslaget. Med henblik på at styrke den med lovforslaget tilstræbte decentralisering er det fundet rigtigst at foreslå en ordning, hvorefter de spørgsmål, der løbende vil opstå under administrationen af byplanlovgivningen, i videst muligt omfang kan opnå deres endelige løsning på kommunalt niveau. Klagemulighederne er derfor begrænset i forhold til gældende lovgivning, ligesom kommunalbestyrelsens kompetence til at dispensere fra de almindelige regler vil blive øget betydeligt. I en af rapporterne om dobbeltadministration nævnes i forbindelse med indstillingen om at begrænse klagemulighederne spørgsmålet om det hensigtsmæssige i at udvide ombudsmandens kompetence, således at også kommunale afgørelser kan gøres til genstand for ombudsmandsundersøgelser. Noget sådant ligger imidlertid uden for dette lovforslags rammer.

Lovforslaget fastlægger ikke i dets nuværende udformning enkeltheder med hensyn til de ændringer i anden lovgivning, som vil være en følge af lovforslagets gennemførelse. Dette skyldes bl.a., at navnlig byggeloven og den særlige københavnske byggelov vil blive berørt i et sådant omfang, at de tilbageblivende bestemmelser må optages til ny vurdering. I særlig grad vil dette gælde den københavnske byggelov, som indeholder det lovmæssige grundlag for bl.a. matrikelvæsenet og vejenes retsforhold